

Szakács Eszter

ELPATTANSZ ELŐLEM

Innen lentről nyújtózom utánad.
El nem érlek, csak üres ruhádat.
Elpattansz előlem, mint a labda,
hát boldogabb vagy magadba?
Ó tudom, ha elhagynálak valaha,
s azt mondanám: ég veled, szevasz!
egy szavad pórása visszarántana,
s reggel megint ott találnál engem,
ahogyan az ajtód előtt fekszem,
akár egy fényben fürdő terasz.

ISTENEM, CSAK NÉHÁNY SZÓT

Istenem, csak néhány szót közted és köztem.
Úgy tudtam, mag vagyok, de te növekszel belőlem,
és szárba szökkensz hirtelen, tán már holnap.
Én nem hittem soha, amit rólad mondtak.

Te nem lehetsz halott. Csak mibennünk álmodsz,
de elárul téged minden álmod,
mint lábnyomok egy lakatlan szigeten.
Ollószár, szorosan összezárom a szemem:

levágom magam a világról, és már veled
vagyok ott benn, hol minden part a tied.
Jó szagú, termő, fekete földed,
ahogyan a göröngy, szétesek előtted.

Vesd meg bennem gyökér-lábad, s törj magasba!
Általam nőhetsz csak hatalmasra.

NAPHIMNUSZ II

Forróság. Forróság.
Vízcsepp,
mintha tüzes platnin táncolnék.
Fogyok, fogyok,
már csak mint a hangya.
Vakító itatósom,
szívj magadba!

Peskó Zoltán

A MEGVALÓSULT TERV

Megjegyzések Pierre Boulez pályájához,
70. születésnapja alkalmából

Szegzárdy-Csengery Klára fordítása

Bázeli karmesterkurzusán 1965-ben Pierre Boulez azt kívánta tanítványainak, hogy a jövőben ne prófétaként vagy mesteremberként tevékenykedjenek, hanem átfogó műveltségű, intelligens zenészekként, mindenféle zenei információ közvetítésére képes karmestereként. Ezzel felelősségüket is meghatározta, abban a reményben, hogy tevékenységük a rájuk bízott zenészek szellemi érdeklődésének és tájékozódásának metszéspontjában mozog majd. Természetesen ez maga Boulez számára nem csak akkor volt érvényes, s működése nem pusztán tanítványai és a zenészek számára fontos: az egész művelt, haladó zenei világ számára rendkívüli jelentőséggel bírt és bír.

Harminc évvel ezelőtt történt... Különös módon Boulez életében és működésében idén – mintha csak valaki előre eltervezte volna – több más kerek évforduló is felbukkan, szinte azt sugallva, hogy az 1995-ös esztendő rendeltetése az ünneplés...

Így 70. születésnapja mellett erre az évre esik zeneszerzői tevékenységének 50. évfordulója is. Boulez, aki 1925. március 26-án a Loire menti Montbrisonban született, 1945-ben fejezte be tanulmányait Párizsban, Olivier Messiaennél, s első önálló művét is ebben az esztendőben komponálta. Eddig a DOUZE NOTATIONS POUR PIANO és az 1994-ben megkezdett, szintén zongorára írt INCISES foglalja keretbe legfontosabb működési területét, az alkotást. („...rien n'est plus important pour moi, que la création...”) Negyvenöt évvel ezelőtt pedig már két boulezi mestermű, a MÁSODIK ZONGORASZONÁTA és a LE SOLEIL DES EAUX ősbemutatója hangzik el Párizsban.

Negyven évvel ezelőtt a Compagnie Renaud-Barrault színházában (kiknél 1946 óta zenei vezetőként működött), támogatásukkal megindította az azóta legendássá